

2. Петров О. (2019). «Ефективність використання мультимедійних засобів в навчанні танкових підрозділів». Збірник наукових праць Національної академії оборони України, 5(32), 45-52.

3. Сидоренко М. та Герасимов В. (2021). «Мультимедійні технології у військовій освіті». Військова думка, 4(38), 98-105.

4. Зубенко Д.(2018). «Моделі та методи інтенсивної підготовки військових кадрів». Тези доповідей науково-практичної конференції, Київ, 15-20.

5. Шевченко І.(2020). «Переваги та виклики використання мультимедійних засобів у військовій підготовці». Військова наука та освіта, 6(27), 67-73.

6. Карпенко В. (2017). «Використання симуляційних систем в підготовці танкових екіпажів». Військовий журнал, 2(16), 89-94.

7. Дубровський, Ю. М., та ін. (2021). «Комп'ютеризовані тренажери для танкових екіпажів». Наукові праці Харківського військового інституту, 1(22), 150-158.

8. Іванов М.(2022). «Інтерактивні методи навчання у військовій освіті». Журнал військової педагогіки, 5(20), 112-119.

РОЛЬ ЦИФРОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ У РОЗВИТКУ НАВИЧОК САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Ярошук К. І., кандидат педагогічних наук, доцент,
Національний університет «Чернігівський
колегіум» імені Т. Г. Шевченка, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/000-0003-1935-5699>

E-mail: katenegovskaya@gmail.com

Актуальність обраної для дослідження проблеми зумовлена стрімким розвитком цифрових технологій, які стають невід'ємною частиною сучасного освітнього процесу. Цифрові інструменти відкривають доступ до величезної кількості інформації та ресурсів, сприяють формуванню критичного мислення, розвитку навичок самостійного навчання та підвищенню мотивації здобувачів вищої освіти [1].

В умовах сучасного інформаційного суспільства цифрові інструменти стають незамінним засобом для підвищення якості освіти. Вони сприяють індивідуалізації навчання, дозволяючи здобувачам вищої освіти обирати зручний темп і формат роботи. Завдяки цифровим технологіям студенти можуть розвивати навички самостійного пошуку, аналізу та застосування знань, що є ключовими компетентностями у сучасному світі.

Для основного викладу матеріалу до цієї теми можна розглянути такі аспекти [2; 3]:

1. *Визначення та класифікація цифрових інструментів*: Огляд різних типів цифрових інструментів, таких як платформи для онлайн-навчання, додатки для організації часу, інструменти для спільної роботи, тощо. Тут важливо зазначити, що кожен окремий тип цифрових інструментів відіграє дуже важливу, а інколи і ключову роль у модернізації освітнього процесу, роблячи його більш гнучким, доступним та ефективним.

2. *Переваги використання цифрових інструментів*: Як цифрові інструменти (використання відео лекцій. Інтерактивних симуляцій та віртуальних лабораторій для поглиблення знань тощо) сприяють розвитку навичок самостійної роботи, зокрема, навичок критичного мислення, тайм-менеджменту, вміння працювати з інформацією та ефективної комунікації.

3. *Вплив на мотивацію та залученість студентів*: Цифрові інструменти можуть зробити навчання більш інтерактивним та цікавим, що підвищує мотивацію та залученість здобувачів вищої освіти.

4. *Розвиток навичок самостійного навчання*: Використання цифрових інструментів сприяє розвитку критичного мислення через аналіз та відбір інформації, дослідницьких умінь та самоорганізації здобувачів вищої освіти.

5. *Індивідуалізація та мотивація*: Цифрові технології дозволяють адаптувати навчання до індивідуальних потреб студентів, підвищуючи їхню мотивацію через інтерактивні методи та гейміфікацію, а також створення спільнот для обміну досвідом і підтримки між здобувачами вищої освіти.

6. *Розширення доступу до знань*: Цифрові ресурси, такі як електронні бібліотеки та онлайн-курси, значно розширюють можливості для самостійного вивчення та поглиблення знань.

7. *Необхідність розвитку цифрової грамотності*: Освітні заклади повинні приділяти увагу розвитку цифрових навичок, щоб підготувати здобувачів вищої освіти до викликів сучасного цифрового світу.

8. *Переосмислення ролі викладача*: З переходом до цифрових технологій роль викладача трансформується з традиційного джерела знань до фасилітатора та наставника, який допомагає студентам орієнтуватися в інформаційному просторі.

9. *Виклики та обмеження*: Огляд потенційних труднощів, таких як технічні проблеми, відсутність доступу до технологій або недостатня цифрова грамотність.

10. *Стратегії впровадження*: Рекомендації щодо інтеграції цифрових інструментів в освітній процес, включаючи підготовку викладачів та забезпечення підтримки студентів.

Вищезазначені аспекти підкреслюють важливість інтеграції цифрових інструментів у вищу освіту та їхню роль у підготовці майбутніх фахівців до сучасних викликів.

Отже, враховуючи стрімкий розвиток цифрових технологій та їхнє проникнення в усі сфери життя, роль цифрових інструментів у розвитку навичок самостійної роботи здобувачів вищої освіти стає надзвичайно актуальною. Інтеграція цих технологій в освітній процес не лише покращує якість освіти, але й готує студентів до сучасних професійних викликів, роблячи їх конкурентоспроможними на ринку праці.

Бібліографічний список:

1. Близнюк Т. О. Цифрові інструменти для онлайн і офлайн навчання: навчально-методичний посібник. Івано-Франківськ: Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2021. 64 с.

2. Bates, A. W. *Teaching in a Digital Age*. Second Edition. Vancouver, B.C.: Tony Bates Associates Ltd. 2019. P. 436-521. Retrieved from <https://pressbooks.bccampus.ca/teachinginadigitalage2/>

3. Mishra, P., Koehler, M. J. Technological Pedagogical Content Knowledge: A new framework for teacher knowledge. *Teachers College Record*. 2006. Vol.108 (6). P.1017-1054.